

De ce ortodocșii sunt singurii creștini care mai țin Postul Mare - șapte săptămâni? (Πουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες](#) / [Românesc](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Fundamentul dumnezeiesc și practica postului așa cum s-a fixat în Biserică în primul mileniu creștin

Ierom. Macarie Simonopetritul

Postul

Introducerea noastră a arătat rapid că perioada Postului Mare s-a constituit în exclusivitate în funcție de postul pregătitor în vederea Paștelui. Acesta a rămas elementul esențial al convertirii și al efortului ascetic în-treprins în timpul celor 40 de zile, de aceea canoanele sinoadelor îl fac obligatoriu pentru toți. Ulterior s-a adăugat o serie de alte prescripții disciplinare impuse de atmosfera de doliu și penitență legată de această perioadă, ca, de pildă, interdicția de a se celebra Liturghia euharistică, sărbătorile sfinților, căsătoriile, aniversările, botezurile și hirotonia, proscrierea relațiilor sexuale și a băilor iar, pentru monahi, interdicția de a ieși din mănăstirea lor în tot Postul Mare „ca stăruința lor în rugăciune să nu se risipească». Dar toate aceste legi nu sunt în fond decât consecințe naturale ale ținerii postului care exclude orice solemnități exterioare, pentru a concentra forțele creștinilor asupra lor înșiși.

Postul a dobândit o asemenea importanță încât termenul nesteia în-seamnă atât postul ca exercițiu ascetic de stăpânire a pântecelui, cât și perioada Postului Mare numită ea însăși „dumnezeiasca vreme a înfrânării» (ho tes enkrateias theios kairos) sau „fericita vreme a postului» (ho makarios chronos tes nesteias).

Căderea, ruptură a postului

Prima poruncă dată lui Adam în rai a fost aceea de „a păzi postul», adică de a-și stăpâni pofta nemâncând din pomul cunoștinței binelui și răului. La sugestia șarpelui și la îndemnul Evei, el a încălcat singura limită care i-a fost impusă de Dumnezeu⁵⁷ devenind victima lăcomiei. A fost atunci izgonit din rai de amărăciunea aceluiași fruct care nu-i era necesar și de care abuzase: „Lăpădat a fost Adam din raiul desfătării prin mâncarea cea amără, nepăzind prin neînfrânare porunca Stăpânului și a fost osândit să lucreze pământul din care a fost luat și cu multe sudori să-și mănânce pâinea sa» .

Dacă Adam ar fi postit și Eva ar fi rezistat lăcomiei, ei n-ar fi fost izgoniți din rai și moartea n-ar fi intrat în lume. Acum însă, așezat la poarta raiului, el se căiește, dar prea târziu, pentru a nu fi postit la timp. ([περισσότερα...](#))